

αίτινες ἐγκαρδίως κατ' ἀρχάς με ἐπλήγωσαν.

ΠΩΣ ΚΕΡΔΑΙΝΟΝΤΑΙ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ

Εἰς πρεσβύτης καὶ εἰς νεανίας συνδιελέγοντο ἑσπέραν τινὰ παρὰ τὴν ἐστίαν.

— Πῶς ἤμπορεῖ νὰ γίνη τις ἑκατομμυριοῦχος; ἠρώτησεν αἰφνης ὁ νεανίας.

— Διὰ μυριῶν μέσων.

— Ναί, ἀλλὰ ποῖον νομίζετε τὸ ἀσφαλέςτατον;

— Δὲν ἔχει ἀσφαλέςτατον. Τὰ πάντα συντελοῦσιν ἡ ἐργασία, ἡ τύχη, ἡ μηχανορραφία, τὸ χαρτοπαίγιον. Συντελεστικὸν μέσον ἀποβαίνει ἐνίοτε καὶ ἡ ἀγαθοεργία.

Ἀκούσας τοὺς τελευταίους τοῦ γέροντος λόγους, ὁ νεανίας ἐμειδίασε, προφανῶς δυσπιστίαν οὕτως ἐκδηλῶν.

— Ναί, ὑπέλαβεν ὁ ἕτερος, ἤμπορεῖ νὰ γίνη τις πλούσιος ποιῶν τὸ ἀγαθὸν ἄνευ πλαγίου σκοποῦ, ἄνευ θορύβου, καὶ εἰς σκύλλον ἔτι.

Ὁ νέος ἐμειδίασε καὶ αὖθις, εἰρωνικώτερον ἤμως καὶ πως μυκτηριστικῶς.

— Λέγω καὶ εἰς σκύλλον ἀκόμη, καὶ ἐπιμένω εἰς τὸν λόγον μου.

Καὶ προσέθηκε

— Θέλετε νὰ βεβαιώσω τὰ λεγόμενά μου καὶ δι' ἐνὸς συμβεβηκότος; Ἐπικαλοῦμαι τὴν προσοχὴν σας ἐπὶ δέκα μόνον λεπτά.

— Λέγετε λοιπὸν, σᾶς ἀκούω, ὑπέλαβεν ὁ δὺςπιστος.

— Λοιπὸν ἀκούσατε, καὶ ἐκ προουμιῶν νὰ ἦθε πεπεισμένος περὶ τοῦ ἀληθοῦς τοῦ συμβεβηκότος, τὸ ὁποῖον τὸ κάτω-κάτω εἶναι ἀπλούστατον καὶ οὐδὲν ἔκτακτον παρουσιάζει.

Πρὸ εἰκοσιπέντε περίπου ἐτῶν ὁ Παῦλος Σερναὶ ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς ἰατρικῆς. Τὴν μικρὰν αὐτοῦ περιουσίαν κατηνάλωσεν εἰς τὰς σπουδὰς του, καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ πτυχίον ἦτο πτωχότατος, μόνον ἐφόδιον πρὸς συντήρησίν του ἔχων τὰ εἰκοσιεῖς ἔτη τῆς ἡλικίας του καὶ τὰς δλίγας του γνώσεις.

Πρακτικὸς τις ἰατρὸς φίλος του τὸν συνεβούλευσε νὰ μεταβῇ καὶ ἐξασκῆσθαι τὸ ἐπάγγελμα του εἰς ἐπαρχίαν. Ἄλλ' ὁ Παῦλος Σερναὶ μετὰ μεγάλης δυσαρρεσκείας ἤκουσε τὴν συμβουλὴν ἠγάπα τοὺς Ἀρισίους, τὸν θόρυβον, τὰ θεάτρα, τὰς τέχνας καὶ πάντα ἐν γένει τὰ συνιστῶντα τὴν λαμπρότητα τοῦ παρισινοῦ βίου.

— Δὲν σοῦ ἀρέσει βλέπω ἡ συμβουλὴ, ὁποῦ σοὶ ἔδωσα, ὑπέλαβεν ὁ γηραιὸς ἰατρός. Ἄλλὰ τὸ περιέμενα ὅλοι οἱ νέοι εἶναι οἱ ἴδιοι. Οἱ Παρίσιοι προσελκύουσι καὶ συκρατοῦσιν αὐτοὺς δι' ἀφανῶν γοήτρων. Μείνε λοιπὸν, ἀλλ' ἐτοιμάσου νὰ ὑποφέρῃς ἐπὶ εἴκοσι τοῦλάχιστον ἔτη, μέχρις οὗ κατορθώσης νὰ εὔρης στάδιον.

— Τί λέγετε; εἴκοσι ἔτη!

— Καὶ δὲν ἀφαιρῶ τίποτε, ἀγαπητὸν τέκνον. Εἰς τὴν μεγάλην καὶ ὠραίαν ταύτην χώραν, οἱ διάσημοι ἰατροὶ συναθροίζουσι χρυσὸν με πτυάρια, τὸ παραδέχομαι ἄλλ' ἐκτὸς δύο ἢ τριῶν ἐξαιρέσεων, πόσοι με κενὰς ἐλπίδας μόνον ἀναγκάζονται νὰ συντηρῶνται. Πόσοι εἰς προβεβηκυῖαν μόνον ἡλικίαν κατορθοῦσι ν' ἀποκτήσωσι φήμην τινὰ. Ἀμφιβάλλετε; δὲν με πιστεύετε; Ἐὰν εἰξεύρατε, ὅτι μόνον εἰς τὸν νομὸν τοῦ Σηκουάνα δεκαχιλιῶν τῶν συναδέλφων μας εἶναι μάρτυρες, πρὸς οὓς οὐδὲ νὰ παραβληθῶσι δύνανται οἱ ἐπὶ Νέρονες καὶ Διοκλητιανοῦ ἀθλήσαντες! Ἄλλὰ βλέπω ὅτι οὐδὲν θὰ ἰσχύσῃ νὰ μεταβάλῃ τὴν γνώμην σας. Δοκιμάσατε λοιπὸν, ἀφ' οὗ ἐγὼ δὲν θὰ κατορθώσω νὰ σας μεταπίσω.

Πράγματι ὁ Παῦλος Σερναὶ, μὴ πεισθεὶς εἰς τοὺς συνετωτάτους λόγους τοῦ γέροντος, ἀπεφάσισε νὰ ἐγκαταστῇ ἐν Παρίσις. Ἐν διασηματι ἐξ ὅλων μηνῶν ἐπισκέφθη τρεῖς μόνον πελάτας, δύο πτωχοὺς καὶ ἓνα νεανίσκον τοῦ συρμου. Καὶ οἱ μὲν δύο πρῶτοι δὲν εἶχον νὰ τὸν πληρώσωσιν, ὁ δὲ τελευταῖος ἀπέτισε τὰς ἐπισκέψεις του δι' εὐχαριστηρίων λόγων καὶ δλίγων σιγάρων. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους κατένοησεν ὅτι ἀδύνατον τῷ ἦτο νὰ ἐξακολουθήσῃ τοιοῦτον ἀγῶνα.

Ἐπειδὴ ἤμως δὲν ἐπεθύμει καὶ νάναχωρήσῃ τῶν Παρισίων, ἐπενόησε μέσον λίαν εὐφυές. Ὑποστάς ἐξετάσεις, ἔλαβε πτυχίον φαρμακοποιοῦ.

Ἡ ἐπιτυχία ἐβράδυνε νὰ στέψῃ τὸ νέον αὐτοῦ ἐπάγγελμα διὰ τῆς ἐπιμονῆς ἤμως καὶ τῆς ὑπομονῆς ὁ Παῦλος Σερναὶ κατῴρωσε νὰ σηματούσῃ μικρὰν πελατείαν, καὶ ἐκέρδαιεν οὕτω τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

Ἐσπέραν τινὰ, ἐπιστρέφων οἴκαδε, ἀπήντησε πρὸ τῆς θύρας αὐτοῦ κάποιον ἢ κάτι, ἕπερ ἐφαινετο ζητοῦν νὰ παρακολύσῃ τὴν εἰσόδον του. Ἐξετάσας-προσεκτικώτερον, εἶδε κυνάριον ἐπὶ τοῦ κατωφλίου τοῦ φαρμακείου του κατακείμενον καὶ θρηνώδεις ἐκπέμπον ὑλακὰς.

Κατ' ἀρχάς ἠθέλησε ν' ἀποδιώξῃ τὸ ζῶον, ἀλλὰ τοῦτο ἀποπειραθὲν νάνεγερθῆ κατέπεσε σπαρακτικὰς βάλλον κραυγὰς. Συγκινηθεὶς ἐκ τῶν κραυγῶν τοῦ ταλαιπώρου ζῴου, ὁ νέος ἰατρός ἐκυβεν ὅπως ἀνακαλύψῃ τὸ αἴτιον, καὶ εἶδεν ὅτι εἶχε τεθλασμένον τὸν ἓνα τῶν ποδῶν.

Ὁ Παῦλος Σερναὶ δὲν ἠθέλησε νάφισῃ ἀβοήθητον τὸ πτωχὸν κυνάριον, οὗ ἡ ἰκευτικὴ φυσιογνωμία ἐκίνησε τὸ ἐνδιαφέρον αὐτοῦ. Τὸ εἰσήγαγε λοιπὸν εἰς τὴν οἰκίαν του, καὶ περιεποιήθη καὶ ἐπέδεσε τὴν πληγὴν του ἐνὶ λόγῳ ἐκράτησεν αὐτὸ πλησίον του ἀπόφασιν ἔχων νὰ το διώξῃ μόνον ὅταν ἐντελῶς θεραπευθῇ.

Μετὰ τρίμηνον θεραπείαν τὸ ζῶον ἐβάδιζεν ἐξίριστα καὶ οὐδένα ἠσθάνετο πόνον. Τοῦτο ἰδὼν ὁ φαρμακοποιὸς, ὅστις δὲν εἶχε διάθεσιν νὰ

δαπανᾷ πρὸς συντήρησιν κυνός, ἤνοιξα τὴν θύραν καὶ θωπεύων αὐτὸν ἐν εἶδει ἀποχαιρετισμοῦ, τῷ ἔδειξε τὴν θύραν, λέγων·

— Τώρα πλέον, πού ἰατρεύθης, παιδί μου, ἔμπορεῖς νὰ πᾶς ἀπὸ ἐκεῖ ποῦ ἦλθες.

Ἐπεισόδιόν τι τῆς Ὀδυσσεΐας διδάσκει ἡμᾶς πόσον ἀγαθὴν καρδίαν ἔχει τὸ γένος τῶν κυνῶν. Τὸ θεραπευθὲν κυνᾶριον ἔρριψεν ἐπὶ τοῦ Παύλου Σερναὶ βλέμμα ἐκφράζον τρόπον τινὰ εὐγνωμοσύνην καὶ ἀπεμακρύνθη, σείον τὴν οὐρανὸν του.

Ἄ Παῦλος Σερναὶ δὲν τὸ ἐπανεῖδε.

Μετὰ ἓνα καὶ πλέον μῆνα, ἐσπέραν τινὰ ὁ φαρμακοποιὸς ἤκουσεν ὅτι ἔξυέ τις ἔξωθεν μετὰ ζωηρότητος τὴν θύραν του.

Ἔπειτα τὸ οὖς καὶ ἤκουσε παρατεταμένην ὑλακίην, ὡσεὶ ὁ τετράπους ἐπισκέπτῃς παρεκάλει νὰ τῷ ἀνοιξῶσι.

Περίργος νὰ ἴδῃ τίς ἦτο ὁ πελάτης ἐκεῖνος, ὁ Παῦλος Σερναὶ ἔσπευσε νὰνοιξῆ τὴν θύραν.

Πάραυτα τὸ κυνᾶριον εἰσῆλθεν, ἀκατάσχετον χαρὰν ἐκδηλοῦν. Ἀλλὰ δὲν ἦτο μόνον πλησίον ἤρχετο χωλαίωνων κύνων θηρευτικῶν, τοῦ ὁποῖου εἰς τῶν ποδῶν πληγωμένους ἐκρέματο θλιβερώτατα.

Τὸ κυνᾶριον μετέβαινεν ἀπὸ τοῦ χωλοῦ κυνός πλησίον τοῦ φαρμακοποιοῦ, καὶ ἀπὸ τούτου πάλιν πλησίον τοῦ κυνός, ὡσεὶ θέλον νὰ τὸν παρουσιάσῃ καὶ νὰ ἐξαιτήσῃται διὰ τὸν κύνα τὴν αὐτὴν συνδρομὴν ἣν καὶ τὸ ἴδιον ἔλαβεν εἰς ὁμοίαν περίστασιν.

Τῷ ὄντι τὸ νοῆμον κυνᾶριον θὰ συνήντησε καθ' ὁδὸν τὸν πληγωμένον θηρευτικὸν κύνα, καὶ εὐσπλαγχνισθὲν, μετέβη νὰ παρακαλέσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ τὸν Παῦλον Σερναὶ, οὗ τὰς εὐεργεσίας δὲν εἶχε λησμονήσει.

Ἐπίκειν εἰς τὴν σύστασιν τοῦ κυναρίου ἐδέχθη φιλανθρώπως τὸν ἀσθενῆ, ὃν μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου χρόνου ἐθεράπευσεν ἐπίσης ἐντελῶς.

— Ἀλλὰ ποῦ εἶναι τὰ ἑκατομμύρια! Δὲν βλέπω ὁποῖαν σχέσιν ἔχουσι πρὸς ταῦτα! ἀνεφώνησεν ἀνυπομόνως ὁ νεανίας.

— Ὅλίγην ὑπομονὴν ἀκόμη, νέε μου φίλε! θὰ ἔλθωμεν καὶ εἰς αὐτά.

— Ἐχει λοιπὸν συνέχειαν ἡ ἱστορία;

— Ἀναμφιβόλως. Ἡμέρας τινὰς μετὰ τὴν νέαν ταύτην θεραπείαν, ἐν ᾧ ὁ φαρμακοποιὸς εὕρισκετο εἰς τὸ χημικὸν τοῦ ἐργαστήριον, τῷ ἀνήγγειλαν ὅτι κυρία τις ἐξῆτει νὰ τῷ ὁμιλήσῃ. Ἦτο δὲ αὕτη γκαϊά τις κυρία ὑψηλῆς περιωπῆς· πρὸ τῆς θύρας ἐστάθμευεν ἡ ἀμαξία τῆς, ἧς ὁ ἡνίοχος καὶ ὁ συνοδῶν θεράπων ἔφερον μεγάλην στολήν.

Ἄνευ προοιμίων ἡ κυρία ἐξῆθηκε τὸ σπουδαῖον ἀντικείμενον τὸ προκαλέσαν τὴν ἐπίσκεψίν τῆς.

— Κύριε, ἔρχομαι νὰ σας εὐχαριστήσω διὰ τὴν μεγάλην χάριν, ἣν μοι ἐκάμετε.

— Ποίαν χάριν ἐννοεῖτε, κυρία μου; ἠρώτησεν ἐκπληκτος ὁ φαρμακοποιός.

— Τὸν κυνηγετικὸν κύνα, ὁ ὁποῖος πληγωθεὶς εἰς τὸν πόδα ἔσχε τὴν εὐφυΐαν νὰ παρουσιασθῆ εἰς ὑμᾶς καὶ τὸν ὁποῖον ἐντελῶς ἐθεράπευσάτε. Ὁ κύων ἐκεῖνος εἶναι ἰδικός μου. Τώρα μάλιστα εὕρισκεται ἐν τῇ ἀμαξίᾳ μου, καὶ εἶμαι βεβαία ὅτι θὰ λογισθῆ εὐτυχῆς ἂν ἐνώσῃ τὰς εὐχαριστίας του μετὰ τῶν ἰδικῶν μου.

Ἡ κόμησσα προσέθηκεν ὅτι τὸ πρᾶγμα ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τινος τῶν θεραπεπόντων τῆς, ὅστις εἶχε μακρόθεν παρακολούθησι ἀμφοτέρους τοὺς κύνας. Εἶπε προσέτι ὅτι καὶ αὕτη προσέθη εἰς ἀναζήτησιν πληροφοριῶν περὶ τοῦ ἱατροῦ, ὑπὲρ οὗ μέγα ἠσθάνθη ἐνδιαφέρον.

— Καὶ ἔμαθον, ἐξηκολούθησεν, ὅτι παρὰ τὴν ὁμολογουμένην ἀξίαν σας καὶ τὰς προσπάθειάς, ἃς καταβάλλετε, ἀπαντᾶτε δυσκολίας πρὸς αὐξήσιν τῆς περιουσίας σας. Ἐρχομαι λοιπὸν νὰ σας προτείνω ἐν μέσον, ἐντιμότερον ἐννοεῖται, δι' οὗ νὰ κατορθώσητε νὰ πλουτήσητε ταχέως.

— Νὰ πλουτήσω! Τί ἐννοεῖτε, κυρία κόμησσα;

— Τὸ μέσον εἶναι ἀπλούστατον. Ἐν Παρισίοις εὐάριθμα λίαν εἶναι τὰ θεραπευτήρια τῶν ζῴων. Ὑμεῖς δὲ, κύριε, ἀπεδείξατε ὅτι εἰσθε ἰκανώτατος περὶ τὴν κτηνιατρικὴν. Διατί νὰ μὴ καταστήτε ὁ Δουπυτρὲν! τῶν φίλων τοῦ ἀνθρώπου; Ἐν συντόμῳ, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ θέσω εἰς τὴν διάθεσίν σας τὸ ἀναγκαιοῦν ποσὸν πρὸς ἴδρυσιν εἰδικοῦ θεραπευτηρίου. Τολμῶ νὰ εἶπω ὅτι ἐντὸς πέντε ἐτῶν θὰ ἔχητε ἄριστα ἀποτελέσματα.

— Ἡ ἐξαιρετος ἐκεῖνη γυνὴ δὲν ἠπατήθη, ἐξηκολούθησε λέγων ὁ πρεσβύτερος. Ἡ πρότασις αὐτῆς ἐγένετο πάραυτα δεκτὴ, καὶ ὁ Παῦλος Σερναὶ ἴδρυσεν θεραπευτήριον κυνῶν, γαλῶν, πιθήκων, σκυῶν, σιαμικῶν χοιριδίων, ψιττακῶν, καναριῶν καὶ ἄλλων πτηνῶν. Δὲν παρήλθον δεκαπέντε ἔτη καὶ ἐκτέθησεν μεγάλην φήμην, ἐκέρδησεν δὲ περιουσίαν ἀποφέρουσαν αὐτῷ πεντηκοντακισχιλίων φράγκων εἰσόδημα, ὅπερ ἀπολαύει ἐντιμότερα ἐν Παρισίοις, ἔνθα εἶναι γνωστότατος.

— Ἐν ἑκατομμύριον κερδηθὲν ἐκ τῆς θεραπείας ζῴων! ἀνεφώνησεν ὁ νεανίας. Δὲν εἶναι παραμυθία! Πράγματι συνέβη αὐτό;

— Μὲ ἐρωτᾷς ἂν συνέβη πράγματι! Λοιπὸν, παιδί μου, εἶμαι εἰς θέσιν νὰ σοὶ τὸ διαβεβαιώσω θετικώτατα, διότι ἐγὼ αὐτὸς εἶμαι ὁ Παῦλος Σερναὶ. Ἐλαβον τὸ ψευδώνυμον τοῦτο χάριν τῆς οἰκονομίας τῆς διηγήσεως.

[Philibert Audebrand.]

K^a **

Κατ' ἐπισήμους ἐκθέσεις, ἐν Ἀλγερῇ ἔχουσι φυτευθῆ δύο ἑκατομμύρια εὐκαλύπτων, ἀδιαλείψι

1. Διάτμος Γάλλος χειρουργός.